

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 45/25

Люксембург, 8 април 2025 г.

Решение на Съда по дело C-292/23 | Европейска прокуратура (Съдебен контрол върху процесуалните актове)

Процесуалните актове на Европейската прокуратура, които могат да засегнат правното положение на лицата, които ги оспорват, трябва да могат да подлежат на съдебен контрол

Доколкото включва проверка спазени ли са правата и свободите на заинтересованото лице, този контрол обаче не трябва задължително да бъде под формата на пряко обжалване.

Процесуалните актове на Европейската прокуратура, които могат да засегнат правното положение на лицата, които ги оспорват, трябва да могат да подлежат на съдебен контрол. Националният съд трябва да определи дали това е така, като извърши конкретна и специфична проверка.

Този контрол обаче трябва да бъде под формата на пряко обжалване само когато този вид обжалване е предвидено във вътрешното право, за да се оспори пряко аналогично решение на националните органи.

Европейската прокуратура е независим орган на Европейския съюз, който отговаря за провеждането на разследвания, наказателно преследване и предаването на съд на извършителите на престъпления, засягащи финансовите интереси на Съюза. Тя е организирана на две нива: от една страна, централно ниво, състоящо се от централна служба, която се намира в седалището на Европейската прокуратура в Люксембург, и от друга страна, децентрализирано ниво, което се състои от европейски делегирани прокурори, установени в държавите членки.

Европейската прокуратура провежда наказателно разследване в Испания за измама със субсидии от Съюза. Европейските делегирани прокурори, които работят по делото, призовават две лица като свидетели.

Лицата, срещу които се води разследването, оспорват призоваването на единия от свидетелите. Съдията, който осигурява съдебния контрол върху действията по разследване на Европейската прокуратура в Испания, сезира Съда. Той посочва, че испанският закон допуска такъв съдебен контрол само в някои изрично предвидени случаи, сред които не е призоваването на свидетели. Този съдия смята обаче, че призоваването е акт, който може да породи правни последици спрямо трети лица. Поради това приема, че предвиденият от правото на Съюза¹ контрол върху този вид актове следва да бъде упражнен, за да се избегне необосновано ограничаване на правата, предоставени от правото на Съюза.

В решението си Съдът подчертава, че след конкретна и специфична проверка **компетентният национален съд** трябва да **определи** дали призоваването на свидетели може да **засегне правното положение** на разследваните лица. Ако това е така, то трябва да **подлежи на съдебен контрол**.

Това обаче не означава непременно, че **този контрол** трябва да се упражни чрез пряко и специфично обжалване. Той може да бъде упражнен **и инцидентно**, при условие че правото на ефективни правни

средства за защита и на справедлив съдебен процес, както и презумпцията за невиновност и правото на защита са гарантирани.

Когато обаче е предвидено пряко обжалване, за да се оспори директно аналогично решение на националните органи, същата възможност трябва да е налице и по отношение на актовете на Европейската прокуратура.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки в рамките на отнесен до тях спор да се обърнат към Съда с въпрос за тълкуването на правото на Съюза или за валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. По него следва да се произнесе националната юрисдикция в съответствие с акта на Съда. Актът на Съда обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст и евентуално резюмето](#) на съдебното решение се публикуват на уебсайта CURIA в деня на обявяването му.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова [☎\(+352\) 4303 4293](tel:+35243034293)

Поддържайте връзка!

¹ [Регламент \(ЕС\) 2017/1939](#) на Съвета от 12 октомври 2017 година за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура.